BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIEI SIBIIU

ANUL XXIII. Seria II. — No. 1103 — 4 pagini 7 LEI C. — Joi 18 Noembrie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti | Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.86, Provincia . . 5.91.86, Tipografia . . 3.26.60 | Prim Redactor N. Papagheorghe | ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 2000, 6 luni . . . „ 1100, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei | Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930, Administrator Delegat: Al. Iliescu

PROFESIONISM?... DAR CE E ASTA?

Comentarii directe pentru o idee, care domină iar actualitatea

de PETRE STEINBACH

S'a vorbit mult în ultima vreme despre separarea profesionismului de amatorism şi crearea unei ligi profesioniste, care să substitue actualelor metode un regim mai mult sau mai puţin clar şi controlabil.

Inainte de toate este însă interesant de stabilit ciîne trebue numit profesionist şi aceasta cu atât mai mult cu cât de atâţia ani avem profesionişti deghizaţi şi interpretăm în toate felurile această noţiune precisă.

Profesionist este aşa dar cel care primeşte o recompensă pentrucă joacă football. Indiferent de sumă şi de natura recompensei, jucătorul, care o acceptă este profesionist. Pentrucă a fi amator, în adevăratul înteles al cuvântului, înseamnă să-ţi plăteşti singur echipamentul.

La început această recompensă a fost dată numai din dorinţa de a răsplăti pe jucător pentru eforturile depuse şi victoria obţinută. Ea nu avea, deci, nimic mercantil în ea şi ideea nu a lăsat să se vadă dela început urmări şi influenţe atât de vaste.

Pentru a se ridica nivelul jocului de football s'a văzut că jucătorii trebue să se ocupe mai mult de el. Pentru a juca bine el trebuia să fie cât mai mult antrenat, echipa să stea cât mai mult timp pe teren. Intâlnirile au devenit din ce în ce mai pasionante, sportul acesta a intrat în gustul publicului, care pentrucă plătea dorea să vadă spectacol şi prefera atunci echipele din ce în ce mai bune.

Footballul trebuia să devină artă. Iată necesitatea, care a impus profesionismul. Un artist trăieşte numai pentru arta lui, dar pentru aceasta trebue să şi trăiască din arta lui. Şi footballul era o artă dificilă căci nu pretindea numai talent, ci şi forţă.

Având explicate aceste lucruri, problema devine mai facilă. Pentrucă dacă înţelegem cine trebue să fie numit profesionist şi ce scop urmăreşte profesionismul este mai uşor, este aproape firesc să descoperim obligaţiile jucătorului profesionist şi cunoscându-le să putem compara situaţia dela noi cu ceea ce trebue să fie.

Pentru jucătorii, cari văd în introducerea profesionismului o mină de aur, din care metalul se scoate fără trudă, trebue să se spună dela început că aceste obligaţii sunt foarte severe şi nu admit excepţie.

Un jucător profesionist 100% îşi petrece timpul aproape în întregime pe terenul de football, la antrenament sau vizită medicală. Exerciţiul face pe maestru. Poate nicăeri ca în jocul de football dictonul acesta nu este mai valabil.

Fără un antrenament serios, continuu, îndelungat, jucătorii de football nu pot stăpânii jocul în măsură atât de completă încât să poată pretinde bani pentru aceasta.

Dar aceasta nu-i totul. Dacă antrenamentul nu este dublat de o viaţă severă, ascetică s'ar putea spune exagerând puţin lucrurile, devine zadarnic şi păgubitor: o oboseală inutilă în plus. In sezonul oficial, jucătorul profesionist nu are voe să facă nici un fel de abuz. El câştigă bani, frumos, elegant, modern dar trudnic. Căci regulamentele profesioniste nu admit nici cea mai mică abatere dela acest catechism rigid şi implacabil.

Jucătorii noştri au impresia că sunt profesionişti dacă au un contract înregistrat la federaţia de football sau şi fără aceasta, când primesc bani dela clubul, pentru care sunt legitimaţi.

Şi aşa sunt cei mai mulţi dintre jucătorii noştri pentrucă de amatorism nu mai poate fi vorba nici măcar în district.

Dar obligaţiile, cari decurg normal din faptul că jucătorii acestia primesc bani? Iată un capitol neplăcut şi foarte puţin clar în mintea lor. Ei cred că nu au nici o obligaţie. Pentrucă joacă football într'un fel sau altul cred că grupările sunt obligate să le plătească bani. Altceva nimic.

Şi când vin la antrenament, vin din obligaţie. Nici din plăcere, nici din constiinţa că fac ceva fără de care nu se poate merge corect. Dacă nu vin atunci când vor, vin de teama sancţiunilor şi, ceea ce este cu totul dezagreabil, de multe ori direct dela restaurant.

Dar aceasta încă nu ar fi nimic pe lângă ceea ce se întâmplă în realitate. In timpul campionatului ei duc cea mai negativă viaţă, care face ca antrenamentul să nu folosească la nimic.

Un lucru, care este esenţial. In fond, jucătorii profesionişti primesc bani dela spectatori, cari plătesc să vadă un spectacol frumos. Jucătorii profesionişti dela noi nu se gândesc însă deloc la spectacol. Acceptă să primească dela spectatori bani pentru spectacolul footballistic, de cari sunt în stare, dar oferă acestor spectatori, scandaluri, loviri intenţionate şi joc mediocru.

Dar, să fim înţeleşi, la noi nu există profesionism. Există, încă din timp de pace, un surogat de cea mai primejdioasă substanţă.

Profesionism? Deabia de acum înainte dacă vom avea. Şi dacă ne gândim să introducem profesionismul, să ne gândim bine. Pentrucă este un lucru mult mai serios decât pare la suprafaţă.

CAMPIONATUL NAŢIONAL DE RAZBOIU
O COMPETIŢIE PARADOXALA...

...căci lupta pentru „coadă" este mai interesantă decât lupta pentru titlu

Fără îndoială, într'un campionat interesează întâi lupta pentru titlu. Supremaţia se hotărăşte prin luptă dură, grea, spectaculoasă, care pasionează masele.

Aşa e normal.

In momentul de faţă, lucruile stau altfel în campoinatul naţional de războiu al României. E mai pasionantă lupta din coadă.

Intr'adevăr, toată etapa de Duminică este dominată de matchul dintre Venus şi Carmen, care va hotări proprietarul lanternei.

Lucrurile nu sunt desigur, de loc simple.

Pentrucă în această desemnare joacă un rol hotărâtor şi Universitatea, care trebue să învingă pe Sportul Studenţesc.

Dar să ne explicăm.

Duelul pentru evitarea „coadei" este mai interesant decât acela pentru titlu căci problema leaderului de tot mină este rezolvată. Rapid nu mai poate fi detronat.

In schimb, în coadă, povestea este enorm de încordată şi 100% bucureşteană.

Iată posibilităţile.

Sportul Studenţesc câştigă sau face match nul cu „U." Venus nu mai poate scăpa de lanternă.

Sportul Studenţesc pierde, ceea ce nu e exclus dat fiind faptul că „U" vine la Bucureşti, după ce a pierdut la Ploeşti, şi trebue să repare acel 1:7, realizat în matchul cu Unirea Tricolor.

In cazul acesta, Venus poate scăpa. Dacă bate pe Carmen, desigur, ultima şansă de a se clasa într'un loc mai onorabil şi veţi înţelege toată întinderea luptei.

...icuresteanu sar la o mingie înaltă Moldoveanu

Adăogaţi la toate acestea că matchul cu Venus este pentru Carmen

VENUS ESTE OPTIMIST...

Asta este, desigur, culmea. Venus este optimist. In ceeace priveşte matchul cu Carmen.

Infrângerea dela Craiova şi victoria Sportului Studenţesc, au făcut ca Venus să priveasca cu destulă încredere matchul cu Carmen.

Explicaţia optimismului? Noua linie de fundaşi a Venusului: Orza-Iordache.

Orză şi Iordache sunt prea tari pentru debila înaintare a Carmenului.

UN MATCH ACADEMIC...

...care va fi altfel.

Să continuăm cu această poveste a ultimelor locuri.

Al doilea match hotărâtor al etapei este acela dintre Sportul Studenţesc şi Universitatea: un match academic, care va fi altfel însă. Căci se întâlnesc două echipe, cari nu au voe să piardă.

Acesta e decorul luptei. In linii mari, fireşte, dar trebue să ţinem seama că şi amănuntele pot schimba totul.

DAR JUVENTUS?...

Un moment. In toată această ambianţă specială, în care Venus şi Sportul Studenţesc luptă dramatic, pentru a evita ultimul loc nu trebue să uităm o echipă.

Juventus are destule şanse să coboare. E adevărat că în ultimele matchuri, Juventus a arătat o revenire puternică. Roş albaştrii au jucat legat, aripa Iordache-Naciu merge bine şi, în sfârşit, înaintarea a început să marcheze goaluri.

Decât că Duminică sau Sâmbătă Juventus întâlneşte pe Unirea Tricolor, care a pierdut — aşa cum se ştie — matchul cu Rapid.

Cum va fi matchul acesta? Iată o declaraţie, care va lămuri totul. E a lui Johnu Dumitrescu.

„De trei ani, Rapid ne bate aşa cum ne-a bătut Duminică. Am pierdut pentrucă am jucat nervos. Contra Juventusului, însă, vom juca fără nervi şi cu pase. Şi vom câştiga chiar dacă vom rămâne numai şeapte oameni pe teren".

ŞI CEVA... DUIOS, DACĂ VREŢI

Prea multe lucruri technice, nu? Iată acum şi ceva duios, dacă vreţi să numiţi astfel, ceeace se va întâmpla Duminică în matchul Sportul Studenţesc şi Universitatea.

Rădulescu, pe care l-a lansat Sportul Studenţesc, joacă contra Sportului Studenţesc.

Povestea nu-i lipsită de farmec nu?

Şi de importanţă. Căci Rădulescu a fost unul din cei mai buni înaintaşi ai bucureştenilor.

183

Cifra de mai sus reprezintă un autentic record în domeniul boxului amator şi se referă la campionatele oraşului Bucureşti cari au întrunit acest număr de adeziuni.

In timpurile grele pe cari le traversăm nimeni nu ar fi îndrăsnit să anticipeze acest prim mare succes al competiţiunilor amatoare şi chiar cei animaţi de un robust optimism nu-şi puteau închipui că aşteptările lor vor fi larg depăşite.

Cifra care ne preocupă are o însemnătate deosebită. Ea dovedeşte că reuniuniie de propagandă desfăşurate în ultimul timp au dat rezultate şi că boxul amator se pregăteşte să aducă o masivă contribuţie la propăşirea sportului românesc în general.

Că în nici o altă dată purtătorii herminei imaculate şi-au înţeles menirea, merg în pasul vremii şi încearcă — cu preţul tinereştilor lor eforturi — să consolideze un postament dese ori bătut de vântul decadenţei.

Frunzărind analele destul de bogate ale ringului autohton nu găsim nicăeri o cifră care să apropie măcar pe cea de sus.

Dacă am socoti tot complexul de reuniuni dictate de atingerea ţelului final: campionatele naţionale de până acum, tot nu am ajunge să totalizăm cifra 183.

Recordul de înscrieri atins de campionatele amatoare de box ale oraşului Bucureşti constitue cea mai bună dovadă a vitalităţii acestui sport şi denotă un progres prevestitor al unor timpuri mai prielnice acestei manifestări.

Desigur că, în raport cu cele ce se petrec nu înseamnă prea mare lucru. Totuşi, noi trebue să ţinem socoteală de el întrucât din marele număr de candidaţi la titlurile oraşului se vor recruta elementele cari, mai devreme sau mai târziu, vor fi chemate să dea examene mult mai grele decât cele pe cari le vor absolvi cu începere de mâine seară.

Intr'un moment când profesionismul se resimte pe urma lipsei unui număr convenabil de breslaşi, amatorismul vine să-şi afirme vigurozitatea şi acest lucru nu este puţin.

Am susţinut totdeauna şi cu multă convingere cele două categorii de boxeuri. Am pretins — şi rămânem pe poziţii — că în box — amatorismul şi profesionismul trebue să meargă mână în mână, pentrucă numai în acest mod se poate ajunge la prosperitate.

Ofensiva de astăzi a boxului a-

JENNY DUMITRESCU

(Continuare în Pag. III-a)

Duminică după amiază

PRIMUL CONCURS DE MOTO-CROSS AL ANULUI

Gruparea ARMA organizează la 21 Noembria 1943, ora 14, un concurs de moto-cross combinat cu o probă de tir, deschis tuturor motociclistilor. Pentru a asigura o participare cât mai numeroasă, nu se cere concurenţilor licenţă de alergător, nici să fie înscrişi în cluburi de specialitate.

TRASEUL este în «groapa» Vergului şi este marcat cu o linie albă de var de care concurenţii vor trebui să meargă cât mai aproape. In punctele mai importante de trecere obligatorie se vor pune jaloane care să marcheze «porţi» prin cari concurenţii sunt obligaţi să treacă. Dacă un concurent nu trece prin poartă ci o ocoleşte, pe baza raportului comisarului de parcurs din acel punct, concurentul va fi penalizat de juriul cursei cu «timp».

MOTOCICLETELE şi ECHIPAMENTUL sunt libere. Concursul este deschis tuturor motocicletelor solo, fără a se face distincţie de capacitatea cilindrică. Dacă se vor înscrie cel puţin 5 motociclete cu ATAŞ se va face o cursă şi pentru acestea, cu variante pe traseu în locurile unde nu se poate trece cu ataş. Se admite scoaterea aripilor, farului şi a tevilor de eşapament. Se recomandă haine de piele şi bocanci precum şi frâne bune.

Se vor face 3 tururi de traseu iar plecările se vor da individual, din minut în minut, cu motorul în mers, în serii de câte 5 concurenţi, ordinea la start fiind aceea a numerelor. In cazul când traseul va fi impracticabil în anumite puncte, organizatorii vor modifica traseul, pe loc, în ziua cursei.

Pe PARCURS concurentul se consideră absolut singur şi nu are voe să primească nici un fel

(Continuare în Pag. II-a)

BASKET-BALL

Dece întoarceţi capul, când din întâmplare aţi dat peste acest titlu?

Poate căutaţi un titlu care să cuprindă football, box, etc.

E just, vă interesează pentrucă vă place şi vreţi curioşi să aflaţi amănunte din viaţa sporturilor care vă pasionează.

Ei bine credeţi că basket-ballul nu vă poate oferi spectacole interesante?

Ar fi inutil să vă spun că basket-ballul este un sport complet, atletic, pasionant chiar şi extrem de spectaculos.

Atunci dece îl ignoraţi?

Vă influenţează poate dimensiunile terenului de joc care nu poate oferi o desfăşurare mai vastă, cum este de exemplul footballul.

In schimb este mai mare ca ringul şi mai puţin impresionant, mai simplu.

Dar asta n'ar avea nici-o importanţă.

Nu de mărimea terenului depinde frumuseţea unui sport.

Este adevărat că jocul de basket-ball, în sine aşa cum se practică actualmente la noi, este foarte redus.

Dar de aci şi până la ignoranţa cu care este privit, e o mare diferenţă. Fiecare sport are un public al lui şi nu negăm că şi basket-ballul este vizionat de un public propriu.

Ceeacem vrem însă să remarcăm în mod deosebit este tocmai faptul că basket-ul datorită spectacolelor pe care le poate oferi, ar trebui să fie agreat de masse, nu numai de un număr redus de spectatori, care sunt regulat aceiaşi.

Este cu atât mai necesară această „popularizare" a basket-ului, cu cât el continuă a se practica şi în timpul iernii, când majoritatea celorlalte sporturi stagnează.

Astăzi ne aflăm în preajma unui început de activitate hivernală şi socotim că rândurile de mai sus vor atrage — potrivit scopului urmărit — publicul de care avem nevoie. Un public care să înţeleagă basket-ul şi să-l încurajeze aşa cum merită.

V. BORD.

FAPTE ŞI COMENTARII

Disciplină!

Duminică am avut din nou prilejul de a face mereu aceeaşi tristă constatare: nu încercăm nici căutşi de puţin să ne impunem o disciplină şi prin ea să impunem şi altora.

Spatele celor două porţi dela A. N.E.F. era înţesat de civili curioşi, pasionaţi sau simpli amatori de a nu fi la locul lor care dădeau frumosului stadion un aspect dezolant.

Regretăm că trebue să ne adresăm cu acest prilej şi câtorva conducători de grupări, personalităţi distinse şi mult apreciate în toate cercurile noastre, dar o facem convinşi fiind că slujim o disciplină azi mai necesară ca oricând, şi în sport.

Nimeni nu are ce căuta la marginile câmpului de joc, din motive pe cari oricine le cunoaşte.

Şi ne adresăm în primul rând conducătorilor de grupări, pentrucă ei sunt primii care se postează acolo unde disciplina şi federaţia interzice prezenţa cuiva.

Să ne gândim că în străinătate locul acesta este ocupat de tineri jucători aduşi special pentru a învăţa şi pentru a arunca pe teren, uneori, mingea ieşită în out; să ne gândim că străinii apreciază aspectul curat şi ordonat al unui stadion; să ne gândim că tribunele ncastre găzduesc asemenea oaspeţi şi să ne gândim că gardul de sârmă nu are altă raţiune decât de a împiedica invadarea terenului.

Şi dacă nu facem aşa, cum putem pretinde disciplinarea spectatorului dela populară, venit să vadă football, să-şi astâmpere pasiunea, să-şi satisfacă dorinţa de a vedea învingând echipa sa? Cum să disciplinăm pe un om pe care-l acuzăm de indisciplină, printr'un gest de indisciplină?

Cum să dovedim oaspeţilor că în orice împrejurare suntem ordonaţi şi disciplinaţi?

De ce nu vrem să ne stăpânim şi să înţelegem?

Garanţii

Precizările d-lui maior C. Dudescu, preşedintele federaţiei noastre de football, reproduse în ziarul nostru, au avut darul să pună capăt unor situaţii considerate confuze, dar să şi schiţeze calea şi normele călăuzitoare ale noilor conduceri.

Viitoarea activitate, în lumina acestor precizări — făcute în prezenţa Biroului Federal — se prezintă aşa dar clară. O continuă reglementare, control şi auto-control pe care şi le va impune în primul rând federaţia, drept pildă, necesară în acţiunea nu numai de redresare şi progres, ci şi de disciplinare a footballului românesc.

Priceperea, efortul şi silinţa sunt asigurate. Biroul, ca şi Comitetul Federal, cuprinde în sânul său oameni cu stat de serviciu în sportul românesc verificat. Sportivi ca d-nii Lt. Col. medic Gh. Brezeanu, Niculae Popa, Al. Ivanovici, Bucur — pentru a nu numi decât pe câţiva — sunt figuri binecunoscute şi apreciate din trecutele conduceri ale federaţiei. In special d. Lt. Col. medic Gh. Brezeanu, care prezintă chiar în prezent, ca o carte de vizită a priceperei şi spiritului de gospodărie, un model: districtul de football Bucureşti condus de d-sa de peste 3 ani.

Şi cu garanţia unor asemenea conducători, nu se poate ca footballul să nu se regăsească.

Noui norme

Un fapt de mare importanţă şi pe care ne grăbim să-l subliniem, este măsura federaţiei de a nu da jocuri echipei naţionale decât atunci când organul răspunzător îşi va da avizul.

In felul acesta nu numai că fonul care se numeşte comisia de selecţie îşi capătă rolul şi importanţa cuvenit, dar activitatea echipei naţionale intră pe un nou făgaş, unul occidental.

Pentrucă nu-i admisibil ca o echipă naţională să susţină un joc internaţional în condiţiunile de până acum. Jucătorii trebuesc supraveghiaţi până în cele mai mici intimităţi; trebuesc pregătiţi, fiziceşte şi sufleteşte şi numai după o perioadă mai mult sau mai puţin lungă, dar suficientă pentru a insufla încredere şi optimism în ceea ce priveşte posibilităţile şi randamentul, să fie decretaţi „buni" pentru a juca împotriva cutărei, sau cutărei echipe străine.

Aceasta a lipsit, dar nu va mai lipsi de acum înainte.

Preşedintele federaţiei ne-a vorbit, deocamdată, de această reglementare şi control. Noi aşteptăm punerea în aplicare.

Ca să existe o diferenţă între eri şi azi.

— p. g. —

Reprezentativa de rugby a Capitalei
va juca şi în Germania, în Februarie

Rugbyul a intrat indiscutabil într'o epocă prosperă, datorită iniţiativei şi posibilităţilor realizatoare ale preşedintelui federaţiei d. ing. Şerban Ghica.

Şi pentru a exemplifica afirmaţia de mai sus, nu ar fi suficient decât să pomenim de procurarea echipamentelor necesare cluburilor de specialitate, a materialelor necesare, obţinerea terenurilor de joc formarea cadrelor tinere etc.

Dar, în afară de cele pomenite mai sus s'au mai făcut şi altele. Şi, de astă dată, nu ne vom opri decât asupra iniţiativei reluării contactului cu străinătatea.

Am anunţat la timp proectele d lui ing. Ghica stadiul tratativelor şi primele măsuri pentru întreprinderea turneului în Franţa. Toate cu o legitimă satisfacţie bazată pe necesitatea organizării unui sport ce ne-a dat atâtea valori naţionale.

JOCURI IN GERMANIA

Şi vestea ce o aducem sportivilor, de astă dată, e dintre ecle mai frumoase.

E vorba anume, de prelungirea turneului în străinătate a selecţionatei rugbyului bucureştean.

Mai precis, de perfectarea întâlnirii româno — germane, după jocurile din Franţa. Selecţionata bucureşteană ar urma să joace la Berlin, Heidelberg şi încă unul sau două oraşe germane.

Fără a avea un caracter oficial ştirea prezintă suficiente garanţii pentru a putea fi dată publicităţii.

Ceia ce putem preciza e că discuţiile în acest sens nu au fost încă începute.

Ele, însă, nu vor întârzia prea mult.

Şi, cunoscute fiind amicalele raporturi dintre forurile sportive române şi germane, nu ne îndoim că vor fi încununate de succes.

Federaţia Română pe Tir
invitată a trimite 17 instructori în Germania

Prin intermediul d-lui G-ral Virgil Bădulescu, Obergruppenfuehrerul Smirer, preşedintele federaţiei germane de tir a trimis o interesantă invitaţie d-lui Maior C. Dudescu-Călăraşi, conducătorul forului corespondent român.

UN CURS DE INSTRUCTORI LA BERLIN

E vorba, anume, de invitarea unui grup de 17 trăgători români la cursurile de instructori ce vor fi organizate la Academia de Tir din Berlin.

Cursurile vor fi organizate între 10—23 Ianuarie 1943.

INVITAŢIA A FOST ACCEPTATA

Natural, d. maior Dudescu a acceptat invitaţia şi un răspuns în acest sens a fost expediat Obergruppenfuehrerului Smirer.